

Навмисно не придумаєш

(з інструкції до імпортованих товарів)

- На коробці з кросівками: «Середня кількість предметів в упаковці – 2».
- До дитячої коляски: «Після прогулянки видалити дитину з коляски, а вже потім її скласти».

- На упаковці запальнички: «Перед запаленням вогню попередньо вибрати запальничку з кишень, барсетки тощо».
- До пральної машини: «Не прати котів і кішок».
- До газонокосарки: «Перед косінням переконайтесь, що в траві немає дрібного рогатого скота».
- До електродрилі: «Обережно! Не застосовуйте для свердлення зубів».
- На пакеті чіпсів: «Ви можете виграти приз! Щоб взяти участь у лотереї, чіпси купувати не обов'язково. Правила розіграшу знаходяться всередині упаковки».

• І СМІХ І ГРІХ

ЗНАХІДКА

ФЕДЯ Кіндратець знайшов тисячу баксів. Повертався з роботи, вирішив покурити біля під'їзду. Підійшов до лавки, щоб присісти, як раптом помітив на ній гаманець. Точніше, чоловіче портмоне. В таких дрібні гроші не зберігають. Швидко зиркнувши навкруги, Федя крадькома розстебнув портмоне. А там – опа-на! Американські долари! Взагалі-то, Федя й раніше бачив зелені бакси, але лише в чужих руках. Своїми ж помацати та полюбуватися ще не доводилося.

Мов на крилах, примчавши у квартиру, Федя відхекався, перерахував купюри і на radoшах ледь не затанцював. Оце так повезло: тисяча доларів! Як бути далі? Куди валюту надійніше заховати, щоб і дружина не знайшла, і самому не забути.

Спочатку вирішив покласти під лінолеум на кухні. Став його скраю підіймати і зопалу цілий шмат ледь не відірвав. Та встиг зупинитися й отямитись. Не можна під лінолеум: раптом у сусідів зверху батарею прорве – хана доларам!

«Може, в телевизор приховати», – подумав Федя. Відкрутивши кришку телевизора, замаскував там знахідку.

ку. Знову загвинтив і засумнівався. А раптом злодій до квартири заберуться, першим же ділом техніку поцуплять.

Довелося знову телевизор розбирати, а ось зібрати вже не вийшло. Плюнув Федір і подався до холодильника. Ось де найнадійніше місце. У морозилці! Та, з іншого боку, якщо через аварію відключать електроенергію, холодильник розмерзнеться, долари намокнуть і їх навряд чи приймуть.

А в передпокої тим часом вхідний дзвінок озвався: тринь-тринь-тринь... Потім хтось почав у двері грюкати. Сунув Кіндратець портмоне з доларами у ваянки для зимової риболовлі й пішов двері відчиняти. Глянув у вічко, а на сходовому майданчику троє стоять. Придивився, а то мужики із сусіднього будинку, на терасі пивбару їх стрічав.

– Відчиняй! – кричать. – Знаємо, що ти вдома.

Увійшли, побачили підірваний лінолеум, розібраний телевизор та відключений холодильник і кажуть:

– Ти тільки дурником не прикидайся. Ми своїми очима бачили, як ти портмоне біля під'їзду підбирав.

Так що не скупися, з тебе могорич. Нам багато не треба, дай на шість пляшок горілки, ящик пива і добрячу закуску!

– Та ви що?! – обурився Федя. – Там грошей було, як кіт наплакав...

– І скільки ж він наплакав, якщо ти на них відразу затіяв лінолеум міняти, телевизор старий викидати і холодильник новий купувати?

Тут Федя зрозумів, що просто так йому від непроханих гостей не відбутися. Однак ділитися знайденими грошима дуже не хотілося. Про те, що саме долари були у портмоне, мужики, напевно, не знали, бо про них навіть не заікалися. Тож віддав кількості гривень давно захованої від дружини заначки.

Мужики пішли задоволені. По дорозі у пивбар реготали з того, як вони вдало розіграли Федю. Потім вирішили, що треба буде в магазині канцтоварів знову купити за сто гривень набір подарункових сувенірних доларів:

– Напевно, ще знайдуться лохи, які не відрізнять їх від справжніх доларів!

Олег ГОНОЗОВ.

Мал. Анастасія КАМИШАНСЬКОГО.

• МІНІАТЮРИ НА ТЕМИ ЛІТЕРАТУРИ

Його мова

Аж надто правильна вже мова, Жаль – не жива, а словникова.

Мемуарний політ

Літає, немов орел, у хмарах: Вславляє себе у мемуарах.

В натхненні

Був творчий спалах у поета: Строчив рядки, як з кулемета. А охолов, усе проглянув: «Ой, лихо! Рівень – графоманів...» Дмитро СОЛОДКИЙ.

• ГУМОРЕСКА

ІНДИКАТОР

– Ой! Ой! І за які гріхи маю такий біль терпіти! – стогне чоловік у стоматологічному кріслі.
– Потерпіть хвилиночку, потерпіть, – умовляє пацієнта стоматолог. – Зараз ми його з корінцем... раз! І нема...
– Лікарю, дорогий ви мій, а може, якось... підлікуєте?... Жалко зуба втрачати.
– Вибачте, шановний, але лікувати вже пізно. Піз-но. Доведеться...
– Ви, лікарю, як моя жінка: «Вирви і край! Поки не покладаш мені на стіл свого дурного зуба, я тобі спокою не дам».
– Ось бачите, ваша дружина має рацію. Відкривайте рота!
– Не дам! Цього зуба, – рішуче заявляє пацієнт, – рвати не дам!
– Отакої! А що ж ви дружині покажете?
– Дайте мені чужого... он їх скільки у вас назбиралося – майже повне відро.
– Гм, гаразд, вибирайте... який подобається. Але ж вдома вам доведеться ще й рота показувати.
– Та отож, – приречено зітхає чоловік. – Тоді рвіть! Сусіднього... А цього – не дам!
– Гм, нічого не розумію. Він у вас болить?
– Болить. Та варто випити сто п'ятдесят грамів горілки – перестеє боліти. Чутливий, мов індикатор. Якщо втрачу такого зуба, то хіба жінка налле мені чарку? Як ви гадаєте?
– Певно, що не налле, – погоджується лікар.
– Отож.

Микола ВОЗІЯНОВ.
м. Харків.

• ІЗ ЗАЛУ СУДУ

Чужа мелодія

В СУДІ розглядається позов композитора Ляліна до його колеги по творчому союзу Запільського.
– Так ви наполягаєте, – звернувся суддя до позивача, – що композитор Запільський украв у вас мелодію?
– Так, наполягаю, – підтвердив Лялін.
– А ви що скажете? – звернувся суддя до відповідача. – Крали мелодію в Ляліна чи ні?
– Ні! – рішуче заявив Запільський. – У мене свого таланту вистачає.
– Як же не крав?! – обурився Лялін. – Адже ваша остання пісня відрізняється від моєї лише словами!
– Та не крав я її, а скачав з Інтернету. А це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці.
– Ситуація зрозуміла, – зазначив суддя. – Суд іде радитись.
Через годину суддя виголосив вирок.
– Громадянина Запільського визнати винним і оштрафувати на суму сорок тисяч гривень.
– Оце так! Чому штраф такий великий? – вигукнув відповідач.
– Який вирок в Інтернеті знайшовся, такий і скачали, – спокійно сказав суддя і оголосив засідання закритим.

Євген МИНСЬКИЙ.

Мал. Миколи ВОРОНЦОВА.

Народні устішки

Дружина каже чоловікові:

– У нашого сина зараз перехідний вік. Ти поговори з ним про недалеке майбутнє, яким він його уявляє.

Батько зайшов до кімнати сина й запитав:

– Слухай, синку, настав час поговорити про твоє майбутнє. Ким ти хочеш стати, коли вип'єш?

***

Після шлюбної ночі чоловік каже:

– У мене склалося враження, що я в тебе не перший.

– А в мене таке враження, що і не останній...

***

Розмовляють співробітники рекламної агенції – старий і молодий. Останній бідається:

– Даремно я обрав собі таку роботу.

– Чим вона тобі не подобається?

– Ну, хоча б тим, що я всім щодня люб'язно пропоную рекламні послуги, а у відповідь чую образи і приниження, мовляв, як ти вже надокучив!

– Не поспішай з висновками. Ось я вже тридцять років рекламою займаюся, то мене і зі сходів скидали, і помями обливали, і копняки давали, але щоб ображати – ніколи!

Оголошення. Реклама

- «Терміново потрібні продавці-реалізатори квасу. Зарплата – від шести тисяч гривень, а також пільги соціального пакета (робоче місце у тіні під зонтом)».
- «Візьму гроші на реалізацію».
- «Самотній чоловік познайомиться з серйозною жінкою, яка готова розділити з ним відповідальність за кредит у великих розмірах».
- «Продам клавіатуру в робочому стані. Тільки одна клавіша западає».

ТЕ, ЩО ТРЕБА...

(Монолог холостяка)

Я ПОПЕРЕДИВ її, що для сімейного життя непридатний. Що, обравши мене поміж інших чоловіків, вона зробила фатальну помилку. По службовій драбині не підіймаюся, зарплата в мене не така вже й велика, і ту звик пускати на вітер. Сказав, що я страшенно ледачий і взагалі – чортійщо: хроплю так, що з сусідніх квартир просять перевернутися на інший бік. Не переносю дитячого вереску. Не люблю постійності, розбігаються очі, коли бачу гарних жінок. Сказав їй, що в мене сім п'ятниць на тиждень, тому й нема ані друзів, ані товаришів. Розповів, що в мене дивне хобі: колекціоную різну комашню...
А вона сказала: «Нічого, милий. Зате ти любиш і вмєш готувати смачні страви. Для сучасної жінки це справжній скарб...»

Монолог записала
Неля КАСЯНЧУК.

• КУР'ЙОЗИ

Загадкова кімната

БУЛО це за радянських часів. Отримавши ордер на трикімнатну квартиру, щасливі новосели ще до входу вирішили оглянути довгождану оселю. Все їм сподобалось: спальня, зала, кухня, роздільні ванна і санвузол, лоджія. Та після приємних вражень від побаченого несподівано виявилось, що в квартирі... лише дві кімнати. Пішли до сусідів у під'їзді – скрізь типові блочні трикімнатні квартири. Гуртом заходилися ламати голови над архітектурною загадкою і врешті-решт таки знайшли третю кімнату.

З'ясувалось, що вхід до неї закладено уламками цегли і заклеєно шпалерами. Проникнувши всередину тамсничої кімнати, ошелешені господарі й сусіди побачили велику купу сміття і відходів будматеріалів, залишених кимось з неохайних і ледачих будівельників. Хоча вчинити таку капость для новоселів вони не полїнілися.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

